आहार्यंस्वधर्मेणार्जनीयं तस्यचप्रयोजनंयष्टव्यमित्युक्तं ॥ २७॥२८ ॥२९॥ ननुपरद्रव्यापहारेदोषोस्तीत्याशंक्याह कृत्स्नामिति यदेवधनंराजानोऽन्यतःपरस्मादाददतेतदेवतेषांश्रेयःश्रेयस्करंअन्यथाअ नपकृतंअपकारवर्जितंधनंराज्ञांनास्त्येवेत्यर्थः यज्ञार्थंपशुबीजादिवधादिवपरद्रव्यापहारादपिराज्ञांनदोषोस्तीतिभावः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ निरुच्यतेउत्कृष्टत्वेनकीर्त्यते स्यंदंतिप्रस्रवंति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ किं चपरवित्तापहारोस्यपरोद्धरणार्थएवेत्याह येषामिति येषांमांडलिकानांप्रजादीनांचद्रव्यापहर्ताराजायजतेतेसर्वेतदवभृथेपूताभवंतीत्यन्वयः ॥ ३५॥ विश्वरूपइति ब्रह्मणेब्राह्मणमालभतइत्यादिशास्त्रात् ब्रा ह्मणादीनांभूतानांचस्वदेहस्यचहोमःयज्ञार्थंक्रियते तत्रकियान्द्रव्यापहारइतिभावः ॥ ३६ ॥ एवमनादिरनंतश्चायंयज्ञियःपंथाइत्याह शाश्वतइति दाशरथःएकःपशुःद्वौपत्नीयजमानौत्रयोवेदाश्चत्वार

अध्येतव्यात्रयीनित्यंभवितव्यंविपश्चिता॥ सर्वथाधनमाहार्यंयष्टव्यंचापियत्नतः॥ २७॥द्रोहाद्वैरवामानिदिविस्थानानिसर्वशः॥द्रोहात्किमन्यज्ज्ञातीनांगृ ह्यंतेयेनदेवताः॥ २८॥ इतिदेवाव्यवसितावेदवादाश्चशाश्वताः॥ अधीयंतेध्यापयंतेयजंतेयाजयंतिच ॥ २९॥ कृत्स्नंतदेवतच्छ्रेयोयदप्याददतेन्यतः॥ नप श्यामोनपकृतंधनंकिंचित्कचिद्वयं॥ ३०॥ एवमेवहिराजानोयजंतिपृथिवीमिमां॥ जित्वाममेयंब्रुवतेपुत्राइवपितुर्धनं॥ ३१॥ राजर्षयोपितेस्वर्ग्याधर्मोत्ये षांनिरुच्यते॥ यथैवपूर्णादुदधेःस्यंदंत्यापोदिशोदश॥ ३२॥ एवंराजकुलाद्वित्तंपृथिवींप्रतितिष्ठति॥ आसीदियंदिलीपस्यनृगस्यनहुषस्यच॥ ३३॥ अंबरी षस्यमांधातुःपृथिवीसात्वयिस्थिता॥ सत्वांद्रव्यमयोयज्ञःसंप्राप्तःसर्वदक्षिणः॥ ३४॥ तंचेन्नयजसेराजन्प्राप्तस्त्वंराज्यकिल्बिषं ॥ येषांराजाश्वमेधेनयजते दक्षिणावता॥ ३५॥ उपेत्यतस्यावभृथेपूताःसर्वेभवंतिते॥ विश्वरूपोमहादेवःसर्वमेधेमहामखे॥ जुहावसर्वभूतानितथैवात्मानमात्मना ॥ ३६ ॥ शाश्वतोऽ यंभूतिपथोनास्त्यंतमनुशुश्रुम॥ महान्दाशरथःपंथामाराजन्कुपथंगमः ॥ ३७॥ इ०म०शां०रा०अर्जुनवाक्येअष्टमोऽध्यायः॥८॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउ वाच मुहूर्तंतावदेकाग्रोमनःश्रोत्रेंतरात्मनि॥ धारयन्नपितच्छ्रुत्वारोचेतवचनंमम॥ १॥ साधुगम्यमहंमार्गंनजातुत्वत्कृतेपुनः॥ गच्छेयंतद्गमिष्यामिहि त्वाग्राम्यसुखान्युत॥ २॥ क्षेम्यश्चैकाकिनागम्यःपंथाकोस्तीतिपृच्छमां ॥ अथवानेच्छसिप्रष्टुमपृच्छन्नपिमेशृणु ॥ ३॥ हित्वाग्राम्यसुखाचारंतप्यमानो महत्तपः॥ अरण्येफलमूलाशीचरिष्यामिमृगैःसह ॥ ४॥ ऋत्विजइतिदशरथाश्वप्रचरंतियस्मिन्सदशरथःसएवदाशरथः ॥ ३७॥ इतिशांप०रा०नै०भा०अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

मुहूर्तमिति त्वमपिमदुक्तंनिवृत्तिमार्गमपिश्रुत्वामुहूर्तमंतरात्मनिहृदयपुंडरीकेमनःश्रोत्रेबाह्याभ्यंतरकरणेधारयन्स्थिरीकुर्वंस्तावदादौएकाग्रोभवेतिशेषः पश्चान्ममवचनंतुभ्यंरोचेतत्वद्रुचयेभवेत् अंतर्मुखस्यै वनिवृत्तिमार्गइष्टोनबहिर्मुखस्येतिभावः श्रोत्रेंतरितिसंधिरार्षः ॥ १ ॥ साध्विति उतअपियाग्यसुखानिहित्वासाधुगम्यंमार्गंगच्छेयंनपुनस्त्वत्कृतेजातुततराज्यंगमिष्यामिस्वीकरिष्यामि ॥ २॥ राज्यमेवसा धुगम्योमार्गइतिचेत्तत्राह क्षेम्यइति ॥ ३ ॥ तत्रतावद्वनस्थधर्माननुष्ठास्यामीत्याह हित्वेत्यादिना ॥ ४ ॥

Digitized by Google